

DECIZIA nr. 990/2014

privind soluționarea contestației formulată de
doamna .X.,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 70533/07.10.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice, cu adresele nr. X/26.09.2014, nr. X/30.10.2014 și nr. x/20.11.2014 înregistrate la D.G.R.F.P. București sub nr. 70533/07.10.2014, nr. 78945/03.11.2014 și 84146/20.11.2014 asupra contestației formulată de doamna .X. – CNP ..., cu domiciliul în București, Bld. X, nr. x, sc. x, et. x, ap. x, Sector 1.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice sub nr. x/18.09.2014, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/05.08.2014, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 19.08.2014, prin care s-au stabilit accesorii aferente impozitului pe venituri din activități independente în sumă de x lei.

Contribuabila contestă suma de x lei reprezentând accesorii calculate pentru debite aferente perioadei februarie 2012 - februarie 2013.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin.(1), art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de doamna .X..

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin contestația formulată contribuabila solicită recalcularea obligațiilor fiscale accesorii, susținând că prin decizia de calcul accesorii organul fiscal a stabilit dobânzi și penalități aferente perioadei februarie 2012 - februarie 2013, perioada în care aceasta nu a realizat venituri. În acest sens a depus declarația privind venituri realizate pe anul 2012, înregistrate sub nr. x/07.02.2014, iar în baza acestei declarații s-a emis și decizia de impunere anuală pe 2012 nr. x.

II. Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/05.08.2014 organele de impunere ale Administrației Sector 1 a Finanțelor Publice au comunicat contribuabilei accesorii calculate în sumă totală de x lei pentru debitele reprezentând impozit pe venit în sume de x lei, individualizate prin deciziile de impunere plăți anticipate nr. x/31.01.2011, nr. x/09.02.2012 și nr. x/27.02.2013.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilei și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul soluționare contestații se poate pronunța cu privire la accesoriile aferente impozitului pe veniturile din activități independente stabilite de organele fiscale pentru perioada 2012 februarie – 2013 februarie, în condițiile în care contestatara a depus cerere de compensare aferentă acestei perioade, iar organul fiscal în urma depunerii declarației s-a procedat la reglarea situației fiscale a contribuabilei.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/05.08.2014 AS1FP a calculat pentru perioada 31.12.2013-05.08.2014, accesorii aferente veniturilor din activități independente în sumă totală de x lei, obligațiile de plată principale fiind individualizate prin deciziile de impunere plăți anticipate nr. x/31.01.2011, nr. x/09.02.2012 și nr. x/27.02.2013.

Prin contestația formulată contribuabila solicită recalcularea dobânzilor și penalităților aferente perioadei februarie 2012 - februarie 2013, având în vedere că în această perioadă nu a realizat venituri.

În drept, potrivit art. 2, art. 85, art. 110, art. 111, art. 111¹, art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 2. – (1) **Administrarea impozitelor**, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute la art. 1, **se îndeplinește potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală, ale Codului fiscal, precum și ale altor reglementări date în aplicarea acestora.**

(2) **Prezentul cod constituie procedura de drept comun** pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat”.

„Art. 85. – (1) **Impozitele**, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat **se stabilesc astfel:**

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

„Art. 110 (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere;
- b) declarația fiscală;
- c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii; [...]

„Art. 111. – (1) **Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează**”.

„Art. 111¹. – Creanțele fiscale pentru care, potrivit Codului fiscal sau altor legi care le reglementează, scadența și termenul de declarare se împlinesc la 25 decembrie sunt scadente și se declară până la data de 21 decembrie. În situația în care data de 21 decembrie este zi nelucrătoare, creanțele fiscale sunt scadente și se declară până în ultima zi lucrătoare anterioară datei de 21 decembrie”.

„Art. 119. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobânzi și penalități de întârziere**”.

„Art. 120. – (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.”

„Art. 120¹. – (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor față de bugetul general consolidat, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, de la data scadenței și până la data achitării efective.

În ceea ce privește compensarea, art. 116 Codul de procedură fiscală precizează:

„Art. 116 (2) Creanțele fiscale ale debitorului se compensează cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin.(1). [...]

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile: [...]

e) la data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil; [...]

(6) Compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu. Dispozițiile art. 115 privind ordinea stingerii datoriei sunt aplicabile în mod corespunzător.

(7) Organul fiscal competent comunică debitorului decizia cu privire la efectuarea compensării, în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că accesoriile contestate au fost calculate în urma neachitării debitelor în sume de x, individualizate prin deciziile de impunere plăți anticipate nr. x/09.02.2012 și nr. x/27.02.2013. În completarea referatului cu propuneri de soluționare, organul fiscal precizează că urmare a cererii de compensare depusă de contribuabila în data de 14.08.2014 nr. x, s-a efectuat compensarea și reglarea situației fiscale în contul „Impozit pe venituri din activități independente”, iar după această operațiune la contul menționat contribuabila mai are de plată suma de x lei, reprezentând majorări și penalități. Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr. x/02.10.2014 a fost transmisă contribuabilei prin poștă și returnată cu motivul „Destinatar lipsă domiciliu avizat 31.10.2014” și „avizat, reavizat, expirat termen păstrare 11.11.2014”.

Din situația analitică debite – plăți – solduri transmisă de organele fiscale nu rezultă că reglarea situației fiscale s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 120 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, respectiv dacă s-a procedat la regularizarea dobânzilor aferente plăților anticipate pentru care s-au stabilit accesorii prin decizia contestată în raport de impozitul anual pe venit stabilit prin deciziile de impunere anuală, în condițiile în care organele fiscale n-au transmis documentația aferentă (declarațiile anuale de venit, deciziile de impunere anuală emise și dovezile de comunicare a acestor decizii).

Având în vedere cele precizate mai sus, Serviciul soluționare contestații este în imposibilitatea de a se pronunța asupra accesoriilor calculate de organele fiscale în sumă totală de x lei, din care doamna .X. contestă accesoriiile aferente anilor 2012-2013 în sumă de x lei, urmând ca organul fiscal să procedeze la recalcularea accesoriilor aferente impozitului pe venit în urma reglării situației fiscale a contribuabilei.

Potrivit art. 7 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz”.

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie să depună toate diligențele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilei și în acest scop să-și exercite rolul său activ, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, se vor aplica prevederile art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

„Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

În speță sunt aplicabile și dispozițiile pct. 11.5, 11.6 și 11.7 din Instrucțiunile de aplicare ale art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2.906/2014:

„11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Ținând seama de cele menționate AS1FP va proceda la reanalizarea modului de calcul a accesoriilor în situația în care a fost emisă Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr. x/02.10.2014 în urma căruia au stins prin compensare obligații fiscale aferente anilor 2012-2013, obligații care au generat calculul accesoriilor contestate, ținând cont de prevederile legale, de motivațiile contestatarei, precum și de cele reținute prin prezenta.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 2, art. 7 alin. (2), art. 85, art. 111, art. 111¹, art. 116, art. 119, art. 120, art. 120¹ și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 11.5, pct. 11.6 și pct. 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014

DECIDE

Desființează în parte Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/05.08.2014 emisă de AS1FP cu privire la accesoriile aferente impozitului pe venituri din activități independente în sumă de x lei, urmând ca AS1FP să reanalizeze situația fiscală a contribuabilei, ținând cont de dispozițiile legale în vigoare și de reținerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.